

Sygn. akt I C 651/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 13300 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. W. 8300 zł (osiem tysięcy trzysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 2 marca 2018 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 1439,14 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zwraca stronie pozwanej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 102 zł tytułem nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod pozycją 500032260236.

UZASADNIENIE

Powód M. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 13 300 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 marca 2018 r. oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu podał, że 2 listopada 2017 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego doznał m. in. skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa szyjnego, powierzchownego urazu głowy, stłuczenia okolicy mostka oraz złamania 1/3 dolnej łopatki lewej. Wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała mu kwotę 1 700 zł tytułem zadośćuczynienia i 810 zł tytułem zwrotów kosztów leczenia, co nie rekompensuje mu wszystkich cierpień fizycznych i psychicznych związanych z wypadkiem i jest nieadekwatne do doznanej szkody.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Pozwana przyznała, że w ramach prowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 1 700 zł tytułem zadośćuczynienia która, w jej ocenie, jest adekwatna do krzywdy doznanej przez powoda, zaś żądanie powoda dochodzone pozwem jest wygórowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 listopada 2017 r. powód uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Powód 2 listopada 2017r. na ul. (...) w N. jechał samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) drogą z pierwszeństwem przejazdu. W tym czasie kierujący samochodem ciężarowym marki I. o nr rej. (...) próbował wjechać na jezdnię z terenu budowy, w ten sposób że gwałtownie ruszał, a następnie hamował, gdyż był intensywny ruch drogowy. Powód jechał drogą z pierwszeństwem przejazdu i nie spodziewał się, że kierujący samochodem ciężarowym gwałtownie i bez zasygnalizowania tego manewru wjedzie na drogę w momencie, gdy pojazd powoda znajdował się na jego wysokości. Powód, aby uniknąć zderzenia z dużo większym samochodem ciężarowym odbił odruchowo kierownicą i jego pojazd wpadł do przydrożnego rowu, a następnie samochód powoda dachował.

Bezsporne.

Po zdarzeniu powód został przewieziony do (...) Centrum Medycznego S.A. w P., gdzie, po przeprowadzeniu badania TK głowy i odcinka szyjnego kręgosłupa stwierdzono u niego skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz powierzchowny uraz głowy. Powodowi zalecono m. in. noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres 21 dni, doraźne zażywanie leków przeciwbólowych oraz kontrolę w poradni urazowo - ortopedycznej. Po wypadku powód leczył się u lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii - traumatologii i neurologii, którzy zalecili mu m. in. fizykoterapię, dalsze noszenie kołnierza ortopedycznego oraz wykonanie badań EEG, (...) odcinka szyjnego kręgosłupa, TK łopatki lewej i obojczyka lewego oraz USG barku lewego i łopatki lewej. Badania RTG wykazały stan po złamaniu lewej łopatki w 1/3 z niewielkim przemieszczeniem w obrębie przelomu oraz złamanie skośne trzonu lewego obojczyka w strefie przymostkowej bez przemieszczenia odłamów, w związku z czym powodowi unieruchomiono kończynę górną lewą w chuście trójkątnej, zalecając kontynuację unieruchomienia. Złamań nie potwierdziło wykonane badanie TK.

Powód nie odbył zalecanej rehabilitacji z uwagi na odległe terminy, nie stać go natomiast na prywatne zabiegi, bowiem jeszcze się uczy i nie pracuje.

Od dnia wypadku do końca roku szkolnego powód był zwolniony z zajęć wychowania fizycznego.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 29 - 31
- informacja dla lekarza kierującego - k. 33
- karty konsultacyjne - k. 34 - 37, 44
- wyniki badań RTG i TK - k. 38 - 39, 43
- skierowania do pracowni diagnostycznych TK, EEG i (...) k. 40 - 42, 45
- przesłuchanie powoda - k. 108 verte - 109

Po wypadku powód odczuwał bóle szyi, które stopniowo nasilały się, dodatkowo pojawiły się bóle kręgosłupa w odcinku lędźwiowym. Celem złagodzenia dolegliwości, powód przez około 3 miesiące nosił kołnierze ortopedyczne - półmiękkie i sztywne. Obecnie bóle ustępują, nawracają jednak po wysiłku fizycznym, utrudniając powodowi zasypianie. Z tego względu, powód nie może wykonywać żadnych prac wysiłkowych i pomagać w domu np. przy rąbaniu drewna czy noszeniu węgla.

W chwili wypadku powód był uczniem 4. klasy technikum, wypadek utrudniał mu koncentrację i naukę, co spowodowało, że nie przystąpił do egzaminu maturalnego i nie zaliczył egzaminu praktycznego.

Przed wypadkiem powód nie miał żadnych problemów zdrowotnych, był osobą aktywną - grał w piłkę nożną, jeździł na rowerze. Na chwilę obecną, lekarz zabrania powodowi uprawiania tych sportów, nakazując unikanie znacznego wysiłku fizycznego.

Dowód:

- przesłuchanie powoda – k. 108 verte - 109

Pismem z 25 stycznia 2018 r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, domagając się wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 15 000 zł oraz zwrotu kosztów leczenia w wysokości 810 zł, zaś w przypadku, gdyby zakończenie likwidacji w terminie 30 dni okazało się niemożliwe - kwoty 8 000 zł tytułem bezspornej części zadośćuczynienia. Pozwana otrzymała zgłoszenie szkody 30 stycznia 2018 r., zaś decyzją z 9 marca 2018 r. przyznała powodowi kwotę 1 700 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 810 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Bezsporne.

W ramach zawartej z Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. umowy ubezpieczenia, powód otrzymał jednorazowe świadczenie z tytułu NNW w kwocie 900 zł. W uzasadnieniu ubezpieczyciel wskazał, że przyznana kwota jest iloczynem ustalonego trwałego uszczerbku na zdrowiu i kwoty 100 zł za każdy ustalony procent.

Dowód:

- decyzja (...) S.A. z 26 lutego 2018 r. - k. 93

W wyniku zdarzenia z 2 listopada 2017 r. powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 4% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (ustalonym w oparciu o pkt J 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2013 r. poz. 954 j. t.). Uraz ten dotyczył aparatu mięśniowo - więzadłowego (w badaniach diagnostycznych nie stwierdzono żadnych uszkodzeń kostnych) i spowodował ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego, nieznaczne wzmożenie napięcia mięśni przykręgosłupowych oraz zaznaczony objaw szczytowy. Bezpośrednio po wypadku powód miał ograniczone możliwości wykonywania codziennych obowiązków, przeciwwskazane w tym okresie było obciążanie kręgosłupa i dźwiganie ciężarów, zaś wykonywanie czynności związanych z codzienną higieną wymagało od powoda dłuższego czasu i ostrożności. Odczuwane w związku z doznany urazem dolegliwości uległy regresji na skutek stosowanego leczenia, niemniej utrzymują się do chwili obecnej, choć w mniejszym nasileniu. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, powód nie wymaga leczenia usprawniającego. Trudno mówić o zmianach zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego, bowiem w chwili zdarzenia powód miał 19 lat.

Mało prawdopodobne wydaje się, by stwierdzone w późniejszych badaniach RTG złamania obojczyka lewego i mostka miały związek z przedmiotowym zdarzeniem, bowiem z tak poważnymi obrażeniami powód nie mógłby normalnie funkcjonować przez kilka miesięcy. Dodatkowo, powód nie podawał żadnych dolegliwości bólowych czy uciążliwości ze strony mostka i obojczyka lewego, zaś fakt złamania nie został potwierdzony w badaniu TK, które jest bardziej czułym badaniem niż badanie RTG.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu (...) - k. 117 – 121.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części, co do kwoty 8 300 zł.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 2 listopada 2017 r. wypadku z udziałem powoda. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności, spór dotyczył jedynie wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był przepis art. 445 § 1 k.c., który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Ustalenie skutków wypadku dla stanu zdrowia powoda, a zwłaszcza wysokości uszczerbku na jego zdrowiu pozostającego w związku przyczynowym z wypadkiem z 2 listopada 2017 r. wymagało wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii - traumatologii.

Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski zawarte w wydanej przez biegłego opinii, która jest rzetelna, spójna i została sporządzona w oparciu o dokumentację medyczną powoda, wywiad lekarski oraz bezpośrednio badanie powoda. O fachowości opinii świadczy również fakt, że żadna ze stron nie wносиła zastrzeżeń do ustaleń poczynionych przez biegłego. Z ustaleń tych wynika, że skutkiem zdarzenia z 2 listopada 2017 r. był uraz skrętny kręgosłupa szyjnego skutkujący 4% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda. Uraz ten był źródłem dolegliwości bólowych i czasowego ograniczenia powoda w wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego z uwagi na ograniczenie ruchomości kręgosłupa, zakaz obciążania kręgosłupa i dźwigania ciężkich przedmiotów. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, nie wymaga on leczenia usprawniającego, niemniej niewielkie dolegliwości bólowe utrzymują się do chwili obecnej. Biegły wykluczył możliwość złamania w wyniku wypadku z 2 listopada 2017 r. obojczyka lewego i mostka, wskazując, że z tak poważnymi obrażeniami powód nie mógłby normalnie funkcjonować przez kilka miesięcy tj. do dnia wykonania badania RTG ujawniającego w/w obrażenia. Dodatkowo, biegły podniósł, że powód nie uskarżał się na dolegliwości bólowe czy inne uciążliwości ze strony mostka i obojczyka lewego, natomiast fakt złamań nie został potwierdzony w badaniu TK, które jest badaniem bardziej czułym niż badanie RTG.

Przy ocenie zasadności roszczenia, oprócz uszczerbku na zdrowiu, Sąd wziął również pod uwagę dość drastyczny i groźny przebieg zdarzenia, a także rozmiar bólu oraz czas trwania leczenia powoda. O uciążliwości odczuwanych przez powoda dolegliwości świadczy nie tylko charakter doznanych urazów, ale szybkie podjęcie leczenia specjalistycznego, noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres 3 miesiące, niemożność uprawiania dotychczasowych sportów i uczęszczania na zajęcia z wychowania fizycznego oraz przeciwwskazania do nadmiernego obciążania kręgosłupa.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy Sąd uznał, że łączna suma 10 000 zł (wraz z kwotą 1 700 zł wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego) jest adekwatna do doznanej przez powoda krzywdy. Należy podnieść, że postępowanie dowodowe wykazało, iż skutkiem zdarzenia z udziałem powoda był uraz skrętny kręgosłupa szyjnego, przy czym nie potwierdzono, by inne urazy, na które powoływał się powód pozostawały w związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem. Z tego też względu, mając na uwadze stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda oraz skutki doznanych urazów dla życia i zdrowia powoda, zwłaszcza fakt, że powód w chwili zdarzenia miał zaledwie 19 lat, a dolegliwości bólowe i proces leczenia zaburzyły tok jego nauki, wskutek czego nie przystąpił on do matury, z tych wszystkich powodów Sąd uznał, że odpowiednie będzie łączne zadośćuczynienie w wysokości 10 000 zł, zaś dochodzona pozwem kwota 13 300 zł jest wygórowana i nie zasługuje na uwzględnienie.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r.

poz. 473 j.t.), w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód żądał odsetek od dochodzonej kwoty od dnia 2 marca 2018 r. Należy wskazać, że z dołączonych do pozwu dokumentów wynika, że pozwana przyjęła zgłoszenie szkody w dniu 30 stycznia 2018 r., zatem 30 - dniowy ustawowy termin do zakończenia postępowania likwidacyjnego upłynął 1 marca 2018 r., w związku z czym od dnia następnego pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 62% i w tej części pozwana winna zwrócić mu poniesione koszty. Łączne koszty procesu wyniosły 8 797 zł, w tym opłata sądowa od pozwu - 665 zł, należności biegłego sądowego - 898 zł (wypłacone do kwoty 500 zł z zaliczki uiszczonej przez powoda i częściowo z zaliczki uiszczonej przez stronę pozwaną - do kwoty 398 zł) i koszty wynagrodzenia pełnomocników stron wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw - po 3 617 zł. Biorąc pod uwagę różnicę pomiędzy kosztami, jakie powód poniósł (4 782 zł) a kosztami, jakie winien był ponieść zgodnie z wynikiem procesu ($8\ 797\ \text{zł} \times 48\% = 3\ 342,86\ \text{zł}$), Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 1 439,14 zł.

W myśl przepisu art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785 j.t.), Sąd zwrócił stronie pozwanej nadpłaconą zaliczkę w kwocie 102 zł.